

I denna rapport presenteras studiens grundläggande tankar om vår energiförsörjning i ett längre perspektiv.

Den är ett försök att förstå hur vi i Sverige skall kunna bevara och öka handlingsfriheten i den framtida energipolitiken och undvika låsningar till det ena eller det andra energiförsörjningssystemet.

Energiförsörjningen i dag baseras på olja, vattenkraft och kärnkraft. Varken oljan eller dagens kärnkraft utgör något alternativ på längre sikt - tillgången på olja och uran är alltför begränsad. Det är vidare troligt att oljeproduktionen stagnerar i världen före sekelskiftet, kanske redan under 1980-talet.

Att införa nya energiförsörjningssystem tar lång tid -den första elproducerande kärnkraftreaktorn demonstrerades i mitten av 1950-talet, och först 30 år senare kan kärn-kraften spela någon mera påtaglig roll i energibalansen.

Ställer vi oss i dag med ett 20-30 årigt tidsperspektiv hamnar vi bortom år 2000. Då kan man tänka sig - som utvecklades närmare i rapporten om "Energi och handlingsfrihet" - att basera svensk energiförsörjning på ökande andelar av kol, briketter eller förnyelsebara energikällor. Vi tror då att det i första hand är för det senare alternativet som aktiva åtgärder måste vidtas om handlingsfriheten inte skall gå förlorad.

Energianvändningens ökningstakt, valet av uppvärmningsform, energibärare osv samt energiförsörjningens organisation under 1980- och 1990-talet kommer att bestämma i vilken mån de förnyelsebara energikällorna är ett reellt alternativ på 2000-talet.

Vi kommer inom framtidsstudien att fortsätta arbetet på att konkretisera vilka krav de förnyelsebara energi-källorna ställer och mera specifikt studera möjligheten att i en framtid basera Sveriges energianvändning på enbart förnyelsebara energikällor.